

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Neamț a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP Neamț, prin adresa nr. .../....2012, înregistrată la direcția generală sub nr./....2012 cu privire la contestația formulată de **X** având C.U.I. ... și sediul în

Contestația, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Neamț sub nr. .../...2012, a fost formulată împotriva **Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../....2012** având la bază Raportul de inspecție fiscală nr..../....2012 și are ca obiect suma de ... lei, reprezentând:

- ... lei taxa pe valoarea adăugată neadmisă la deducere;
- ... lei majorări de întârziere aferente TVA;
- ... lei penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data primirii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../....2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr..../....2012, respectiv data de 21.11.2012, potrivit confirmării de primire aflate la dosarul cauzei și data depunerii contestației la Activitatea de Inspecție Fiscală Neamț, respectiv 04.12.2012, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205 alin.(1) și (2), art. 207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Neamț este competentă să soluționeze contestația formulată de **X** din ..., jud.Neamț.

I. Petenta contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../....2012 emisă de Activitatea de Inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. Neamț în baza Raportului de inspecție fiscală nr..../....2012, prin care nu s-a admis la deducere suma de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată neadmisă la deducere, aferentă autoturismului marca ... în valoare de ... lei, achiziționat în luna septembrie 2011.

În susținerea contestației, petenta invocă prevederile art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde sunt precizate o serie de excepții, pentru care limitările speciale ale dreptului de deducere nu se aplică. Astfel, autoturismul marca ... a fost achiziționat pentru a fi folosit la aprovizionări și, totodată, pentru a fi utilizat de către administratorul societății, în calitate de agent vânzări, așa cum rezultă din Decizia nr.9 întocmită de către administratorul societății la data de 23.09.2011, decizie ce a fost emisă în conformitate cu prevederile art.32 alin.(3) din O.G.nr.34/2009.

În consecință, contribuabilul solicită admiterea contestației și anularea obligațiilor suplimentare de plată în sumă de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, precum și a sumei de ... lei reprezentând obligații de plată accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../....2012 emisă de Activitatea de Inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. Neamț, organele de inspecție nu au admis la deducere, printre altele, taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, aferentă achiziționării în luna septembrie 2011 a unui autoturism marca ..., în valoare de ... lei, achiziție asupra căreia se aplică limitările speciale ale dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, conform prevederilor art.145¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, s-au calculat dobânzi în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei, calculul acestora fiind prezentat în anexa nr.4 la Raportul de inspecție fiscală nr..../....2012.

III. Luând în considerare cele prezentate de contestatoare, constatările organului fiscal, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada verificată, se rețin următoarele:

Prin cauza supusa solutionarii Directia Generala a Finantelor Publice Neamt este investita sa se pronunte dacă este legala masura Activității de Inspecție Fiscală privind neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei aferentă achiziționării unui autoturism, în condițiile în care contestatarul nu face dovada că autoturismele se încadrează la una din excepțiile de la limitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, În luna septembrie 2011, X din ... a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, aferentă achiziționării unui autoturism marca ... în valoare totală de ... lei.

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../....2012 emisă de Activitatea de Inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. Neamț, organele de inspecție nu au admis la deducere suma de ... lei, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.145¹ alin.(1) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru a putea face excepție de la limitările dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Petenta formulează contestație împotriva măsurii privind neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, motivând că autoturismul achiziționat se încadrează în excepțiile pentru care nu se aplică limitările speciale ale dreptului de deducere. Acest lucru, precizează contestatarul, rezultă și din decizia emisă de către administratorul societății în luna septembrie 2011, prin care se stabilește că autoturismul în cauză *“să fie folosit de subsemnatul pentru aprovizionare și în calitate de agent vânzări”*.

În drept, art. 145¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitor la limitările speciale ale dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, precizează:

“(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.”

Față de cele expuse în fapt și în drept reținem că în perioada 01.05.2009 – 31.12.2011, legiuitorul a limitat dreptul de deducere taxei pe valoarea adăugată aferentă pentru **vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului**, cu excepția unor categorii de vehicule, prevăzute expres la articolul de lege sus citat.

Pentru a se încadra la excepția menționată anterior, **societatea trebuia să dovedească cu documente utilizarea exclusivă a vehiculului în interesul activităților respective.**

Deși contestatara susține că autoturismul urmează să fie utilizat de către administrator pentru aprovizionare și în activitatea de vânzări, aceasta nu precizează în care din excepțiile prevăzute de legiuitor consideră că se încadrează și nu demonstrează cu documente că a fost utilizat exclusiv pentru activitățile exceptate de lege.

Astfel, conform prevederilor legale, pentru a putea deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă autovehiculului, acesta trebuie să fie utilizat exclusiv pentru activitățile prevăzute la excepții, contestatara trebuind să demonstreze acest lucru, respectiv că: există încheiat un contract de muncă care să ateste calitatea de agent vânzări a utilizatorului autovehiculului, în speță administratorul societății, au fost întocmite foi de parcurs din care rezultă că doar agentul de vânzări utilizează autoturismul în cauză pentru activitatea de

distribuție și există facturi în care la datele privind expediția este înscris ca mijloc de transport autoturismul în cauză.

Simpla prezentare de către contestatară a unei decizii prin care se dispune utilizarea autovehiculului în cauză de către administratorul societății pentru a fi folosit de către acesta „*pentru aprovizionare și în calitate de agent vânzări*”, nu demonstrează încadrarea achizitiei autoturismului în excepțiile prevăzute de lege, având în vedere că nici în timpul inspecției fiscale și nici la dosarul contestației societatea nu a prezentat documente din care să rezulte că autoturismul în cauză s-ar încadra în excepțiile prevăzute de art.145¹ lit.a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit prevederilor art.65 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată :

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Astfel, având în vedere principiul de drept “*actori incumbit probatio*”, cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească, el fiind cel care solicită recunoașterea unui drept, reținem că era în sarcina societății să demonstreze cu documente, atât pe parcursul derulării inspecției fiscale, cât și la depunerea contestației, că autoturismul achiziționat este utilizat exclusiv pentru activitățile care fac excepție de la limitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Simpla motivare, în lipsa unor dovezi și documente prezentate de contestator, nu este de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală, astfel încât ***măsura organelor de inspecție fiscală privind neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei este legală, fapt pentru care, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată***, în temeiul art.216 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui A.N.A.F.nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“ Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;(…)”

În ceea ce privește obligațiile de plată accesorii în suma totală de ... lei aferente taxei pe valoarea adăugată neadmise la deducere în sumă de ... lei, se reține că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de ... lei de natura taxei pe valoarea adăugată, aceasta datorează și obligațiile de plată accesorii aferente, conform principiului de drept “*accessoriul urmează principalul*”, urmând a se respinge ca neîntemeiată contestația pentru obligațiile de plată accesorii în sumă totală de ... lei.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, in temeiul prevederilor art.210, 216 alin.(1) și art.218 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **X** din ..., jud.Neamț, pentru suma de ... lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată neadmisă la deducere și pentru obligațiile accesorii aferente în sumă totală de ... lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..../....2012 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Neamț.

Decizia de solutionare a contestației poate fi atacată in termen de 6 luni de la data comunicării acesteia la Tribunalul Neamț, conform prevederilor art.11 alin.(1) lit.a), respectiv art.10 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.